

[Jørgen Gram.]

paa de formidable Summer, som jeg nævnte her, og derfor er det, at man maa gøre sig det Problem klart, som jeg nævnte. Det er selvfølgelig ikke af Lyst til Planøkonomi fra vor Side, men man maa gøre sig klart, om man vil gaa den ene Vej, den, hvor der kræves Penge baade fra privat Side, der kan altid skaffes 1ste Prioritet, og fra Statens Side til de sidste Midler, som ikke kan fremskaffes i de sønderjyske Landsdele. Det er efter min Mening en Nødvendighed at faa den samme Bebyggelse i Sønderjylland som i det øvrige Land, men det skal ske ganske naturligt. Sker det, vil den Fremgang paa alle Omraader i det sønderjyske Næringsliv, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ganske rigtigt paapegede, Fremgang baade for Landmænd, Haandværkere, Arbejdere og Industri, af sig selv komme til Stede, og det vil give en indirekte Bedring, som man ikke maa undervurdere.

Over for dette udtalte jeg, at hvis man ikke vil hjælpe paa denne Linie, er der en anden Linie: den ekstensive Drift; men den kan ikke svare til de stadig stigende Udgiftskrav paa alle Omraader, medmindre der gøres noget: de i Kornloven forudsatte Priser maa holdes, og naarder gøres en større Indsats paa Grundforbedringsomraadet, paa hele Kultiveringsomraadet, maa der opnaas rentable Priser for de forøgede Produkter. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa dette Spørgsmaal her ved Sagens første Behandling, jeg er fuldstændig klar over, at dette er et stort Problem, der ikke kan behandles under denne Lov.

Jeg takker Ministeren for det givne Tilsgagn, jeg forstod det saadan, at der gennem det Udvalg, som har med denne Lovs Administration at gøre, skulde ydes en større Hjælp til de af Mund- og Klovesygen haardt ramte. Bortset fra de Punkter, hvor man har stillet sig noget modvillig, har den Maade, hvorpaa Loven er blevet administreret, absolut vundet Anerkendelse i den sønderjyske Befolkning.

Jeg vil naturligvis give Ministeren Ret i, at der har været Fremgang i de sønderjyske Landsdele, der er fra Befolkningens Side ydet en overordentlig stor Indsats, som der absolut er Grund til at anerkende, men i den sidste Tid er der kommet Forhold til, som bevirker, at det bliver vanskeligere at arbejde: Gælden er steget, Forrentningsprocenten er for lav, og Amtsskatterne er steget, saaledes at Forholdene er blevet vanskeligere netop for dem, der skulde have Hjælp her.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Over for det Krav, Landboorganisationerne har rejst vedrørende nye Ejere og Gældsstiftelse, svarede Ministeren, at hvis man gik ind paa det, vilde der blive Tale om en kapitaliseret Prioritet. Jeg skal ikke benægte, at en saadan Mulighed foreligger, men jeg fremhævede som mit principielle Synspunkt — og det maa jeg stadig væk staa fast paa, jeg synes, det underbygges af samtlige de Krav, der i økonomisk Henseende kommer fra Sønderjylland —, at det sønderjyske Landbrug som Landbrug bør ligestilles med det øvrige Lands. Dette er ikke Tilfældet i Øjeblikket. Derfor fremhævede jeg det som det primære, at der gennemføres en effektiv Gældssanering, saaledes at det sønderjyske Landbrug bliver ligestillet med det øvrige Lands, og at Loven for hele Landet fremtidig kommer til at gælde ogsaa Sønderjylland. Dette er det primære Spørgsmaal og ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lov forlænges en kortere eller længere Tid. Efter min Mening er det nødvendigt at forlænge Loven, indtil man griber til virkelig effektive Foranstaltninger.

Petersen (Røj): Naar Husmands- og Landboforeningerne har foreslaaet Loven forlænget i indtil 5 Aar, er det, fordi man ikke venter, at Forholdene foreløbig vil blive stort bedre; for at Forholdene skal blive bedre, maa der nemlig træffes andre Foranstaltninger; der maa træffes prishævende Foranstaltninger, saaledes at Landbruget bliver rentabelt; der maa, som jeg sagde før, ske en dybtgaaende Sanering. Men da dette ikke synes at skulle blive Tilfældet, maa der fremskaffes Priser, saaledes at Landbruget kan komme til at svare sig ligesom andre Erhverv, der maa skaffes højere Smørpriser paa Hjemmemarkedet og højere Kornpriser, og Ejendomsskatterne bør sættes noget ned.

Ministerens talte om Skatteforholdene i Sønderjylland. Ja, de har maaske været bedre det sidste Aars Tid, men Gennemsnitsforrentningsprocenten har gennem 5—6 Aar været — ligesom i det øvrige Land, det indrømmer jeg — ca. 3 pCt., og hvor der ingen Reserver er, skal det selvfølgelig gaa tilbage.

Jeg forstod Ministeren saaledes, at han maaske vilde gaa med til Laan til dem i Sønderjylland, der var særligt haardt ramt af Mund- og Klovesyge. Det skulde glæde mig,